

ROK
1856.

NUMER
52.

2567

DZJENNIK URZĘDOWY
GUBERNII RADOMSKIEJ

Radomiu dnia 15 (27) Grudnia 1856 r.

RZĄD GUBERNIALNY RADOMSKI.

Nr. 73353.

Wydział i Sekcja Administracyjne.

(1478)

W skutku domagania się Rządu Pruskiego, Ministra Finansów po zgodzeniu się J. O. Księcia Namiestnika Królestwa, tudzież na zasadzie art: 18 i 181 Ustawy Celnej dla Królestwa Polskiego, postanowiono:

1. Dozwolnić Przykomórkom Celnym: Kortków, Podłęże, Władysławów, Raczki, Bogusze i Chorzelle; pobierać cło od wyszczególnionych w załączającym się tu spisie 39 przedmiotów; z liczby wymienionych w wykazie lit: A. obowiązującej taryfły Celnej.

2. Dla ułatwienia stosunków handlowych mieszkańcom Okręgu Kreitzburgskiego, urządzić Przykomórki Celną w punkcie Gola (między Komorą Praszka i Przykomórkiem Celnym Bolesławice) z prawami oznaczonymi w pierwszych trzech punktach artykuł: 14 Ustawy Celnej dla Królestwa Polskiego.

3. Na Urzędach Celnym Królestwa, nie pobierać kar pieniężnych za niezgodność towarów z deklaracjami, w tych wypadkach, kiedy będzie dowiedzionem: że niezgodność nastąpiła z powodu niedokładnego przetłumaczenia deklaracji pierwotnie ułożonej w języku niemieckim.

Uwielbiamy Rząd Gubernialny o takowych ułatwieniach w handlu z Prussami, o przywiedzenie których w wykonanie, wydane zostały komu należy rozporządzenia; Rząd Gubernialny w wykonaniu reskryptu Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Du-

ehownych z dnia $\frac{4}{16}$ Października r. b. Nr 352^{12/}₆₈₅₄, podaje niniejszém do powszechnéj wiadomości osób interesowanych, zamieszczając poniżej i spis towarów dozwolonych do przewożenia przez Przykomórki Celne Królestwa Polskiego, jako to: Kortków, Podłęże, Władysławów, Raczek, Bogusze, i Chorzelle.

w Radomiu dnia $\frac{19}{31}$ Października 1856. roku.

Spis Towarów dozwolonych do przewożenia przez Przykomórki Celne Królestwa Polskiego: Kortków, Podłęże, Władysławów, Raczek, Bogusze i Chorzelle.

Pozycya Taryfły z r. 1850: 2, Anyż, kmin, tymian (karolek, czarnuszka), badjan w łuskach i oczyszczony, kolender i nasienie piwonii. — 6, Gorczyca ziarna. — 30, Miód w plastrach i patoka. — 31, Mięso solone, wędzone i suszone, tudzież kiełbasy. — 64, Ser. 73, Owoce, a mianowicie: wiśnie, śliwki, jabłka, gruszki i wszelkie inne owoce, oddzielnie nie wymienione, suche. — 81-85, Zboże, strączkowe ziarna wszelkiego rodzaju, także kasza, mąka, sód i chleb pieczony. — 87, Cykoria, liście i korzenie w stanie surowym. — 103, Harpius (żywica) i gallipot, także klej stolarski zwierzęcy i smoła szwedzka. — 115, Dzwona oraz sprychy do kół bukowe, wiązowe i inne. — 153, Krochmal biały i mąka kartoflana. — 154, Przędza lniana, konopna, zgrzebna i gruba kręcona, nici tkackie bielone i niebielone, farbowane i niefarbowane. — 155, Olej. — 177, Kalafonia i sosnowe sadze. — 252, Szuwaks gęsty i płynny razem z naczyniem. — 253, Powrozy i liny sznury i szpagat z konopi i lau, z lnianych i konopnych pakul i innych roślin, smolone i niesmolone, prócz tych, do których wchodzi: bawełna, jedwab, pakulki jedwabne i wełna, i które należą do pozycyi: basony, taśmy i t. p. według materiału z którego są zrobione; tudzież węże konopne do sikawek. — 262, Robota garncarska, jako to: kaste, garnki i wszelkie gliniane i niepolerowane wyrobki, prócz wyszczególnionych w następującej pozycyi (263). — 269, Ciesielska robota drewniana wszelka, jakoteż różne sprzęty domowe, plecione z pręcia, włókna drzewnego i drzewa. — 270, Stolarska robota drewniana z prostego drzewa, niepoliturowana, nielakierowana i bez naklejania (forniowania), także klatki ptasie drewniane. — 271, Robota stolarska. — 311, Worki płócienne grube. — 312, Sieci rybacie. — 330, Robota kowalska, to jest: wyrobki wszelkiego rodzaju, kute bez opilowania i polerowania, jako to: kotwice, gwoździe i t. d. — 331, Blacha żelazna czarna, tudzież wyrobki żelazne polewane, lecz nie z blachy żelaznej. — 332, Drut żelazny i stalowy. — 333, Wyrobki żelazne z blachy żelaznej niepolewane i polewane wszelkie. — 336, Wyrobki z blachy białej wszelkie niekolorowe. — 342, Kesy do trawy, tasaki do krzaków, noże do rżnięcia sieczki i sierpy. — 347, Piły, pilniki, pilniki, ośniki, zgrzebła i inne żelazne oraz stalowe, także w części z miedzi wyrobione i pobielane wyrobki do kunsztów, nauk, rzemiosł, zakładów, fabryk i do młynarstwa należące, prócz wymienionych w pozycyach 176, 280 i 315, jako też rapiry stalowe do fechtowania. — 350, Żelazo lane w wyrobkach, prócz przyborów wojennych z żelaza lanego i kutego, jako to: armat, moździerz, kul, bomb itp. jako do wchodu zakazanych. — 351, Naczynia z lanego żelaza emaliowane (polewane). — 352, Wyrobki miedziane, oprócz przyborów wojennych, wyrobki do domowego użycia i rzeczy miedziane, oprócz oddzielnie wymienionych. — 358, Mydło wszelkie prócz pachnącego. — 360, Miechy do ognia. — 366, Naczynia fajansowe białe i kolorowe wszelkie, bez złota i srebra, bez malowania i szlaków, także kulki gipsowe, gliniane i fajansowe bez oprawy.

Uwaga. Do tej pozycyi należą miski fajansowe z miedzianym i żelaznym przyborem, do water klozetów,

Pozycya Taryfły 371, Naczynia drewniane malowane, lakierowane i proste. — 382 Szyby, naczynia szklane, szkiełka wiszące i wyrobki szklane wszelkie, proste i lamane, z wyciskaniami deseniami lecz bez szlifowania i innych ozdób, prócz wymienionych w następujących pozycyach o wyrobkach szklanych. — 387, Lak i szellak. — 389, Robota tokarska drewniana wszelka, prosta, nie malowana i nie politurowana. — 438, Szyfer w tabliczkach (łupek) i tłuczony, tabliczki drewniane i papier w arkuszach nakładany na kształt tabliczek szyfrowych, także grafi szyfrowe, proste, oraz pokryte malarskiem złotem lub srebrem i metalem bitym.

Za zgodność, Naczelnik Sekeyi Przemysłu w Kommissyji Rządowej Sp. Wew. i Duch.

Rada Kollegjalny, Szyszko.

Nr. 72865.

Wydział i Selcya Administracyjne.

(1681)

Do WW. Wójtów Gmin i Burmistrzów Miast.

Dyrekeya Ubezpieczeń dostrzegłszy, że Burmistrzowie niektórych miast, mianowicie pomniejszych, przez ubogich mieszkańców osiadłych, nabywają wynagrodzenia przyznawane za pogorzele zabudowań tychże mieszkańców, z pokrzywdzeniem ich w zaspokojeniu ustąpionej należytości; — weszła do Kommissyji Rządowej z przełożeniem o zabronienie rzeczonym Urzędnikom nabywania bez pośrednio lub pośrednio przez osoby trzecie, wynagrodzeń przypadających za pogorzele zabudowań, należących do podległych jurisdikcyi ich mieszkańców.

W rozpoznaniu wniosku takowego, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych znalazła: Instytucya zabezpieczenia zabudowań tak w miastach jak i w wsiach Królestwa, od strat z pożaru wynikających, jak to art: 1 obowiązującej w tej mierze ustawy, postanowieniem Rady Administracyjnej z dnia $\frac{5}{17}$ Kwietnia 1844 r. zatwierdzonej, objaśnia; ma na celu zapewnić każdemu ubezpieczonemu, możność odbudowania zniszczonej przez pożar nieruchomości.

Obok zaś przykładania się w ten sposób do podniesienia dobrego bytu i zamożności mieszkańców, a przynajmniej usuwania okoliczności, szkodliwie na tęż zamożność wpływających; Dyrekeya Ubezpieczeń ze względu na ogólne widoki administracyi krajowej, starać się o to powinna, aby pogorzelec, jak najrychlej zgorzała nieruchomość odbudował i tym sposobem usuwając ślady zrujnowanego przez ogień opustoszenia, siebie na upadek, Skarb zaś na uszczerbek dochodów i podatków, nie narażał.

Z tej to podwójnej pobudki, jak również dla zapobieżenia zmniejszaniu się już osiągniętej cyfry assekuracyi zabudowań w Królestwie i pobieranej od niej ilości składki, — art: 72 i 93 powołanej ustawy, położyły za warunek, że pod utratą własności wynagrodzenia, budowla zgorzała lub uszkodzona przez ogień, w ciągu lat 6em od daty przyznania bonifikacyi, odbudowaną lub odrestaurowaną być powinna, w odpowiedniej poprzednio posiadanej wartości.

Zastrzeżenie to, dla powyżej przytoczonych celów i widoków administracyjnych, w ustawę o zabezpieczeniu nieruchomości wprowadzone, bynajmniej nie może być uważane jako ścieśnienie prawa własności przez art: 544 kodexu cywilnego określonego, według którego, własność, jest to prawo używania i rozrządzania w sposobie najrozsądniejszym.

rzeczami do własności należącemi; lecz zmierza jedynie do tego, aby stan rzeczy przez wypadek pożaru zmieniony i upadły co do swej egzystencji lub wartości, w zupełności tak, jakim był przed wypadkiem pożaru i to jak najrychlej, został przywrócony. Skoro zaś właściciel nieruchomości, przed jej pogorzela, może takową w sposób prawnie dozwolony rozrządzać; po zaszłej pogorzeli, też same tytuły służą mu z mocy zacytowanego art: 544 K. C. i do przyznaną z funduszu ubezpieczenia nieruchomości, bonifikacyi.

Zapatruiąc się zatem na przywiedzioną dopiero zasadę, niezdawaloby się być odpowiedniem porządkowi prawnemu, ograniczać pogorzela w możności zbywania tego rodzaju należności podług woli, na przypadek, jeżeli sam odbudować się, nie jest w stanie.

Z drugiej wszakże strony zważywszy:

Że obowiązujące prawo cywilne, ustalając własność każdego, w celu zapobieżenia nadużyciom, zabroniło przez art: 1597, nabywać tytułów *własności spornych*, wszystkim Urzędnikom Sądowym, w obrębie urzędowania których przedmiot sporny agituje się, a to pod karą nieważności i wynagrodzenia szkód wszelkich i nakładów; —

że: taż sama zasada i z tychże samych pobudek, znaleźć może i powinna, zastosowanie na drodze przepisów administracyjnych, Instytucy Ubezpieczenia nieruchomości obowiązujących, zwłaszcza, iż ostatnie $\frac{2}{3}$ części wynagrodzenia za pogorzeli budowli przyznanego, które najczęściej są przedmiotem ustapien, stanowią niejako *własność sporną*, bo wypłata onęj w myśl powołanego wyżej art: 72 Ustawy, zależy: w jednej połowie, to jest drugiej $\frac{1}{3}$ części od udowodnienia, iż pierwsza $\frac{1}{3}$ część, płacona bezwzględnie i bezwarunkowo po nastąpieniu przyznaniu, użytą została na odbudowanie, a mianowicie: przygotowanie potrzebnych do tego materiałów; w resztującej zaś części od udowodnienia, iż zabudowanie w zupełności w wartości poprzedniego ubezpieczenia i stosownie do art: 93 ustawy, przed upływem lat 6-iu od daty przyznania wynagrodzenia, nastąpiło.

że: gdy odpowiednio do przepisów powyższej ustawy, od władz miejscowych jakimi są Burmistrze Miast i Wójci Gmii, zależy wydawanie świadectw, pod tym względem wzmiankowanym art: 72 wymaganych, i do obowiązku urzędu ich przywiązane jest formowanie dowodów pogorzeli i likwidacyi wynagrodzeń, jeżeli szkoda w jednej budowli przez pożar zrzadzona, nie przenosi rs. 450; niemniej dopełnianie wszystkich formalności przy odbiorze tychże wynagrodzeń; przeto Urzędnicy ci najpierwszy mają udział w stanowieniu o prawach pogorzela do odbioru tego rodzaju należności za pogorzela zabudowań w ich jurysdykcyi zostających; — ze względu więc na taki stosunek, tak z przepisów jak i praktycznego stanowiska rzeczy wynikający, dobro samego pogorzela wymaga, aby od wpływu najbliższej nad nim Władzy częstokroć niekorzystnego, jak to dostrzeżone i wskazane przez Dyrekcyą wypadki przekonywają, był wyzwolony.

Kommissya Rządowa w przychyleniu się do przywiedzionego na początku wniosku Dyrekcyi Ubezpieczeń, postanowiła zabronić Prezydentom, Burmistrzom Miast, Kassyeroom miejskim, Ławnikom, Inspektorom Policji, czyli wszystkim Urzędnikom i Oficyalistom, tudzież Wójtom Gmin, w obrębie ich jurysdykcyi nabywania wynagrodzeń za pogorzela nieruchomości, czy to pośrednio przez osoby trzecie, czy też bezpośrednio, a to pod zagrożeniem utraty prawa do podniesienia z funduszu ubezpieczeń nabytej tego rodzaju należności i do poszukiwania na pogorzela wszelkich strat, jakleby z tytułu utraty prawa do odbioru nabytej bonifikacyi, mógł ponieść; oraz pod odpowiedzialnością z Urzędu za wykroczenie przeciwko zakazowi niniejszemu.

Rząd Gubernialny w wykonaniu reskryptu Kommissyi Rządowej z dnia 26 Września (8 Października) r. b. Nr $\frac{98}{448}$, podaje niniejszém okoliczność powyższą do powszechnéj wiadomości, i stosowanie się do takowej, zaleca.

w Radomiu dnia $\frac{2}{14}$ Października 1856 r.

Nr. 83977.

Wydział Administracyjny, Sekcyja Wyznań.

(1679)

X. Konstanty Felicyan Szaniawski Biskup Krakowski, aktem erekcyjnym z r. 1730 ustanawiając Konwikt przy szkole Łukowskiej, zastrzegł: że w tymże Konwikcie ma być utrzymywanych 10 młodzieńców z Jego familii herbu Junosza, a w braku tych, przypuszczani być mają krewni najbliżsi z familii fundatora lub familii Szaniawskich; gdyby zaś tych nie było, pomieszczeni być mogą w Konwikcie synowie ubogiej szlachty z ziemi Łukowskiej, pozostawiając pierwszeństwo dla tych, którzy przedstawieni będą przez Sukcessora fundatora Dziedzica na Szaniawach, Szaniawskiego.

Gdy obecnie wakuje jedno miejsce w konwikcie, który wedle wyższej decyzji utrzymywany jest przy szkole Powiatowej o 5-iu klassach w Siedlcach; przeto Kurator Okręgu Naukowego Warszawskiego wzywa niniejszém osoby interesowane, mogące mieć tytuł wedle powyższych warunków do pomieszczenia swych synów lub pupillów w pomienionym konwikcie, aby dowody swej kwalifikacyi najdalej w ciągu dni 30 złożyły Patronowi konwiktu Szaniawskich, mianowicie: a, metrykę urodzenia kandydata; b, dowód pochodzenia szlacheckiego; c, świadectwo Nadzorey Szkoły Powiatowej o 5-iu klassach w Siedlcach, że kandydat jest uczniem tej szkoły lub że ze względu na wiek i usposobienie okazane na egzaminie w pomienionej szkole, kwalifikuje się do przyjęcia do niej. Kandydaci zaś z innych familij ziemi Łukowskiej pochodzący, złożyć są obowiązani świadectwa ubóstwa, przez właściwą Władzę wydane, które to dowody Patron konwiktu po ocenieniu, przedstawi wraz z swemi wnioskami Nadzorey powyższej Szkoły a ten prześle je wraz z swoją opinią, Dyrektorowi Gimnazjum Gubernialnego w Lublinie, dla przedstawienia Kuratorowi do decyzji. w Radomiu dnia 25 Listopada (6 Grudnia) 1856 r.

Nr. 73247.

Wydział Administracyjny Sekcyja Wyznań.

(1480)

Podaje do wiadomości osób interessowanych, iż ś. p. Józef Grzegorz Cieśliński Sędzia Appelacyjny Królestwa Polskiego testamentem na dniu $\frac{18}{30}$ Kwietnia 1850 r. sporządzonym zapisał sumę rs. 6000 na utrzymanie z procentu dwóch młodzieńców, z familii Cieślińskich najbliższych krewnych Testatora, a następnie z dalszych linii lub w braku tych z familii innej ubogiej szlachty o ile być może z parafii Gozdowskiej w Szkołach Gubernialnych i Uniwersytetach kształcić się mających. Ktoby przeto miał prawo korzystać z tego zapisu i chciał pomieścić synów lub pupillów na tym funduszu, winien w ciągu jednego miesiąca od daty ogłoszenia dowody swej kwalifikacyi wedle powyższego przepisu, złożyć Kuratorowi Okręgu Naukowego Warszawskiego wraz z metryką urodzenia kandydata podanego do stypendium i świadectwem Dyrektora Gimnazjum, że ucieszcza do niego na nauki lub że ze względu na wiek i usposobienie przez egzamin udowodnione, może być do Gimnazjum przyjęty.

w Radomiu dnia $\frac{18}{30}$ Października 1856 r.

Nr. 50738.

Wydział Skarbowy Sekcyja Dóbr i Lasów,

(1615)

Do wszystkich Assessorów Ekonomicznych Okręgowych i Wójtów gmin w dobrach Rządowych i suprimowanych.

Rada Honorowy Kahl Kommissarz Ekonomiczny, doniósł Kommissyi Rządowej

Przychodów Skarbu, że Wójei gmin bez odnoszenia się do władzy wyższej, w dobrach stale urządzonych zmieniają drogi siedzibne, komunikacyjne, wygony, a nawet posuwają się do zmiany reperacji wewnętrznych, na skutek domagania się pojedynczych włościan z krzywdą innym. Wypadek taki szczególniej dostrzeżony przez niego został w Ekonomii Bodzentyn, gdzie przy tak zmienionych drogach siedzibnych włościanie już powystawiali zabudowania. Ponieważ postępowanie podobne przeciwne jest istniejącym przepisom służbowym, narazić może Wójtów gmin i Assessorów Ekonomicznych na surową odpowiedzialność za ich niezachowanie, nadto, narazić może strony na koszta przebudowania się w miejsce pierwsiastkowo wskazane, lub jeżeli zmiany zarządzane utrzymane będą, naraża Skarb na wydatek wniesienia ich na mapy urzędzenia i wprowadzenia do rejestrów pomiarowych i innych rachunków; przeto aby tego rodzaju nieporządek więcej nie miał miejsca, Rząd Gubernialny w skutek rozporządzenia pomienionej Kommissyi Rządowej z dnia 25 Czerwca (7 Lipca) r. b. Nr. 21303⁰⁵⁵¹, ponawiając poprzednie swe w tym względzie zarządzenia, poleca Wójtom gmin dóbr Rządowych i supprimowanych, ażeby nie wazyli się żadnych zmian bez zezwolenia Rządu Gubernialnego, opartego na rozporządzeniach Kommissyi Rządowej, w dokonaniem urzędzenia dóbr i podziale osad zaprowadzać; czego Assessorowie Ekonomiczni Okręgowi, ściśle dopilnować i przestrzegać są obowiązani, wrażliwie bowiem przekroczenia tego rozporządzenia, wszelkie zmiany, na koszt winnych do dawniejszego porządku, przywiedzione będą.

W Radomiu dnia 18³⁰ Października 1856 r.

Nr 74822. *Wydział Skarbowy, Sekcyja Dóbr i Lasów Rządowych.* (1696)

Do wszystkich Naczelników Powiatowych, Assessorów Ekonomicznych Okręgowych i Wójtów Gmin, w dobrach Rządowych i supprimowanych.

W Instrukcyi dla Kommissarzy, do zamiany dziesięciny wytycznej delegowanych; przez Radę Administracyjną pod dniem 9 Lipca 1822 r. zatwierdzonej, wyrażono:

w § 12. Że do zamiany zboża na pieniądze, wzięte być mają ceny średnie z przecięcia 25 letnich cen-targowych, z miast Powiatowych i Obwodowych.

w § 27. Że wybór opłaty dziesięciny w pieniądzech lub ziarnie, należy do strony dającej też opłatę.

w § 29. Że gdzie się strony zgodzą na ilość pieniężną odpowiadającą ustanowionej ilości korey żyta, podług ceny przez Kommissarzy ustanowionej; taka ugoda trwać ma tylko lat 25, stosownie do art: 5 dekretu z dnia 6¹⁸ Marca 1817 r. Układ zaś w ziarnie, jest wieczny.

W myśl więc pomienionej Instrukcyi, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, ogólniem rozporządzeniem z dnia 6 Października 1824 r. Nr 57021⁷⁷⁷⁸, poleciła b. Kommissyom Wojewódzkim: Aby przy układach o dziesięcinę w dobrach Rządowych, osobliwie gdzie z gruntów folwarcznych Duchowni biorą dziesięcinę; układy następowały nie na pieniądze, lecz na ziarno.

Aby, gdzie włościanie Rządowi obowiązani są oddawać dziesięcinę, powinna Kommissya Wojewódzka czuwać nad tem, iżby włościanie ci z wszelką rozważą na dzisiejsze i przyszłe okoliczności, czynili wybór oddawania dziesięcin albo w pieniądzech albo w ziarnie; który to wybór do woli włościanom jest zostawiony. Obecnie, z moey decyzyi JO. Księcia Namiestnika Królestwa, objawionej rozporządzeniem Kommissyi Rządowej Sp. Wew. i Duch. z dnia 24 Grudnia (5 Stycznia) 1854⁶ r. Nr 5988⁴²⁴⁵³, rozpoczęte zo-

stały działania zamiany dziesięcin ziarnowych na pieniężne, według cen frakecyjnych z lat 25 ubiegłych; że zaś w te lata wchodzi rok 1855 nadzwyczaj drogi, który o wiele zwiększa opłatę pieniężną; z zasady zatem § 27 powyż wspomnianej Instrukcyi, oraz rzeczonyj decyzyi JO. Księcia Namiestnika Królestwa, któremi ródzaj opłaty dziesięciny pozostawiony jest stronie oddającej takową; Kommissya Skarbu postanowiła do zamiany dziesięcin ziarnowych na pieniężne z gruntów, folwarków Rządowych, Duchownym należących, nie przystępować, i uiszczenie tego ciężaru, w ziarnie nadal pozostawić; zwłaszcza; że tym sposobem stosunki Skarbu Królestwa z jego dzierżawcami, raz na zawsze bez zmiany pozostaną; — jakoż reskryptem z dnia 13²⁵ Września r. b. Nr 49817²³³⁷⁶, wydała polecenie Rządowi Gubernialnemu, ażeby odład nie dozwolił układać się z Duchownymi o powyższe zamiany dla folwarków Rządowych; co wszakże nie może tamować Dzierżawcom ugodzenia się bez wpływu Władzy Skarbowej z Duchownymi, w drodze prywatnego porozumienia się, na czas trwania ich dzierżawy i exystencyi Duchownych, ugody działające mających; co się zaś dotyczy włościan dóbr Rządowych lub innych, pod zarządem Skarbowym będących, ponieważ tym wybór do woli jest zostawiony, przeto Kommissya Skarbu to tylko mieć chce, ażeby tam gdzie włościanie z dóbr, do własności lub zarządu Skarbowego należących, żądać będą sporządzenia układów o zamianę dziesięcin na pieniężne; układy były robione nie inaczej, jak w obec Assessora Ekonomicznego właściwego Okręgu, który nim strony takowe układy podpiszą, obowiązany jest jasno i zrozumiale wytłomaczyć włościanom wypadający rezultat, a mianowicie poinformować ich, ile za każdy korzec żyta przez lat 25 płacić będą; i to działanie zaświadczyć swym podpisem na układzie, jeżeli ten zawarty zostanie.

O powyższem więc zarządzeniu Kommissyi Rządowej, Rząd Gubernialny zawiadamiając Naczelników Powiatowych, Assessorów Ekonomicznych, Okręgowych, oraz Wójtów Gmin Rządowych i Supprimowanych, zobowiązuje ich, aby do niego ściśle stosowali się.

GUBERNATOR CYWILNY,

General-Major, Herabia **OPPERMANN**.

Naczelnik Kancellaryi, Leskiwyczy.

O b w i e s z c z e n i a.

Nr. 15328. *Naczelnik Powiatu Kieleckiego.* (1690)

Podaje do powszechnej wiadomości: że w biurze Powiatu Kieleckiego w terminie dnia 26 Grudnia 7 Stycznia 1856⁶ r. do godziny 12 w południe, odbywać się będzie głosna in minus licytacya na entrepryzę reperacyi mostów i kanałów w mieście Kielecach położonych, od summy rs. 367 kop. 64, anszlgiem przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych pod dniem 24 Października (5 Listopada) roku bierząc. Nr. 15056³⁰⁴⁹⁴ zatwierdzonym objętej. Każdy przeto chęć licytowania mający, zaopatrzonej w wadium wynoszące do tej entrepryzy rs. 36 kop. 13 w terminie i miejscu powyższym zgłosić się może, gdzie również o warunkach, obok przejrzenia anszlgu, każdego czasu w godzinach służbowych poinformowanym zostanie.

w Kielecach dnia 24 Listopada (6 Grudnia) 1856 r.

Rada Dworu, *T. Zieliński.*

za Sekretarza Powiatu, *Rzuchowski.*

Nr. 15590.

Naczelnik Powiatu Kieleckiego.

(1691)

Podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze Powiatu Kieleckiego w trzecim terminie dnia $\frac{1}{13}$ Stycznia 1857 r. do godziny 12-jej w południe odbywać się będzie przez opieczetowane deklaracje in minus licytacya na entreprzyzę ulepszenia domu Badań w mieście Chęcinach położonego od summy rs. 261 kop. 57 $\frac{1}{2}$ zatwierdzonym przez Komisją Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych pod dniem $\frac{16}{28}$ Czerwca r. b. Nr. 4227/ $\frac{1}{15754}$, anszlagiem objętej. Każdy przeto chęć licytowania mający, deklaracyą podług wiadomego wzoru spisaną przy dołączeniu vadium które do tej entreprzyzy wynosi rs. 26 kop. 15 w terminie i miejscu powyższym podać może, gdzie równie o warunkach obok przejrzania anszlagu każdego czasu w godzinach biurowych poinformowanym zostanie. Ostrzega nadto, że deklaracye nie podług wzoru napisane, z poprawkami, lub później złożone przyjęte nie będą.

w Kielcach dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1856 r.

Rada Dworu, *T. Zieliński,*za Sekretarza Powiatu, *Rzuchowski.*

Nr 862.

Assessor Ekonomiczny Okregu Olkuskiego. (1657)

Podaje do publicznej wiadomości, iż w skutku deeyzyi Rządu Gubernialnego Radomskiego z dnia 27 Października (8 Listopada) r. b. Nr 33502, przed podpisanym Assessor-em Ekonomicznym odbywać się będzie w dniu $\frac{8}{20}$ Stycznia 1857 r. w Kancellaryi Wójta Gminy Sokolniki we wsi Słezanach pod miastem Lelowem, głośna in plus licytacya, na sprzedaż prawa do wieczystej dzierżawy Osady czynszowej, po Janie Szczepanku we wsi Dżibice pod Nr 14 pozostałej, oddzielnie co do gruntu poczynając od summy tytułem wкупnego czteroletniemu czynszowi wyrównywującej, rs. 19 kop 56, a oddzielnie wartości budowli, to jest: chałupy i stodoły, od summy szacunkowej rs. 30. Każdy przeto chęć licytowania mający, po zaopatrzeniu się w wymagane przepisami świadectwo kwalifikacyjne oraz vadium wyrównywające $\frac{1}{4}$ części, to jest: rs. 24 kop. 80, obu kwotom z gruntu i za budowlę na praetium wziętym, zechce się stawić na terminie oznaczonym. Warunki zaś licytacyjne, tak w Kancellaryi Wójta Gminy Sokolniki, jak i u podpisanego Assessora w Pilicy, każdego czasu do przejrzania okazane być mogą.

w Pilicy dnia $\frac{10}{28}$ Listopada 1856 roku.Rada honorowy, *Ostrowski.*

Nr. 58.

Komornik Sądowy Okregu Olkuskiego i Miechowskiego. (1668)

Ogłasza, że w godzinach prawnych dnia $\frac{18}{30}$ Grudnia r. b. w mieście Żarkach, odbywać się będzie publicznie sprzedaż aparatu miedzianego gorzelnianego z wszelkimi potrzebami, ziemniaków zdrowych korey 1800, koni zaprzęgowych, wołów roboczych i krów dojnych, zajętych w drodze sekwestracji na pokrycie summy rs. 1746 kop. 87 $\frac{1}{2}$, procentów i kosztów Bankowi Królestwa Polskiego z dóbr ziemskich Mijaczowa przypadających.

Olkuszu dnia $\frac{18}{30}$ Listopada 1856 r.*Erazm Sroczyński.*

Nr. 1737.

Sąd Policji Prostej Okregu Stopnickiego. (1669)

Podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 27 Grudnia (8 Stycznia) 1856 $\frac{1}{2}$ r. o godzinie 11-jej przed południem, w Sądzie tutejszym nastąpi sprzedaż przez publiczną licytacyą rzeczy, jako to: algierki, surdutów, spodni, kamizelek, koszul, chustek i t. p. oraz kuferka, depozyt sądowy stawających.

Stopnica dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1856 roku.

Podsędek, *Al. Dramiński.*

DODATEK I.